

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (dziewiąta izba)

z dnia 14 lipca 2016 r. *

Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Nomenklatura scalona — Pozycje 8471 i 8521 —
Uwagi wyjaśniające — Porozumienie w sprawie handlu produktami technologii informacyjnej —
„Screenplays”

W sprawie C-97/15

mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (sąd najwyższy Niderlandów) postanowieniem z dnia 6 lutego 2015 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 27 lutego 2015 r., w postępowaniu:

Sprengen/Pakweg Douane BV

przeciwko

Staatssecretaris van Financiën,

TRYBUNAŁ (dziewiąta izba),

w składzie: C. Lycourgos, prezes izby, C. Vajda (sprawozdawca) i K. Jürimäe, sędziowie,

rzecznik generalny: M. Bobek,

sekretarz: M. Ferreira, główny administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 18 lutego 2016 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Sprengen/Pakweg Douane BV przez H. de Bie, S.S. Mulder oraz N. van den Broeka, advocaten,
- w imieniu rządu niderlandzkiego przez M. Noort, M. Bulterman oraz M. Gijzen, działające w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez A. Caeiroso, F. Wilmana oraz W. Roelsa, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

* Język postępowania: niderlandzki.

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy interpretacji Nomenklatury scalonej (zwanej dalej „CN”) zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. 1987 L 256, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 2, t. 2, s. 382), zmienionym, kolejno, rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r. (Dz.U. L 2006, L 301, s. 1) i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1214/2007 z dnia 20 września 2007 r. (Dz.U. 2007, L 286, s. 1), a w szczególności interpretacji pozycji CN 8471 i 8521.
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Sprengen/Pakweg Douane BV (zwaną dalej „Sprengen”) a Staatssecretaris van Financiën (sekretarzem stanu ds. finansów) dotyczącego klasyfikacji w ramach CN urządzeń zwanych „screenplays”, zawierających multimedialny dysk twardy i umożliwiających bezpośrednio odtwarzanie na telewizorze lub monitorze danych multimedialnych przekazywanych z komputera, obejmujących zarówno zdjęcia oraz muzykę, jak i filmy.

Ramy prawne

CN oraz HS

- 3 Klasyfikacja celna towarów przywożonych do Unii Europejskiej jest uregulowana w CN.
- 4 CN oparta jest na zharmonizowanym systemie oznaczania i kodowania towarów (zwanym dalej „HS”), opracowanym przez Radę Współpracy Celnej, obecnie Światową Organizację Celną (WCO), i ustanowionym przez konwencję w sprawie utworzenia tej rady zawartą w Brukseli w dniu 15 grudnia 1950 r. HS wprowadzony został przez międzynarodową konwencję w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów (zwaną dalej „konwencją HS”), zawartą w Brukseli w dniu 14 czerwca 1983 r. i zatwierdzoną w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej, wraz z protokołem zmieniającym z dnia 24 czerwca 1986 r., w drodze decyzji Rady 87/369/EWG z dnia 7 kwietnia 1987 r. (Dz.U. 1987, L 198, s. 1). CN przejęła z HS pozycje i sześciocyfrowe podpozycje, a jedynie siódma i ósma cyfra wprowadza dodatkowe podpodziały charakterystyczne dla CN.
- 5 Zgodnie z art. 12 rozporządzenia nr 2658/87 Komisja Europejska przyjmuje każdego roku w formie rozporządzenia pełną wersję CN wraz z odpowiadającymi jej autonomicznymi i umownymi stawkami celnymi Wspólnej taryfy celnej, tak jak wynika to ze środków przyjętych przez Radę Unii Europejskiej lub przez Komisję. Takie rozporządzenie podlega opublikowaniu nie później niż do dnia 31 października w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i obowiązuje od dnia 1 stycznia następnego roku.
- 6 Z akt sprawy przedłożonych Trybunałowi wynika, że obowiązującymi w okresie zajścia zdarzeń będących przedmiotem postępowania głównego wersjami CN są wersje odnoszące się do lat 2007 i 2008, wynikające odpowiednio z rozporządzeń nr 1549/2006 i 1214/2007. W wersjach wynikających z tych dwu rozporządzeń ogólne reguły i pozycje taryfowe działów CN 84 i 85 oraz uwagi do owych działów wskazane w pytaniach prejudycjalnych nie różnią się od siebie.
- 7 Część druga CN obejmuje sekcję XVI, zatytułowaną „Maszyny i urządzenia mechaniczne; sprzęt elektryczny; ich części; urządzenia do rejestracji i odtwarzania dźwięku, urządzenia telewizyjne do rejestracji i odtwarzania obrazu i dźwięku oraz części i wyposażenie dodatkowe do tych artykułów”.

8 Uwagi 3 i 5 do sekcji CN XVI mają następujące brzmienie:

„3. Jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, zespoły maszyn składających się z dwóch lub więcej maszyn połączonych razem, aby tworzyć całość, oraz inne maszyny przeznaczone do wykonywania dwóch lub więcej wzajemnie uzupełniających się lub alternatywnych funkcji należy klasyfikować tak, jak gdyby składały się tylko z tej części składowej lub jako będące tą maszyną, która wykonuje funkcję podstawową.

[...]

5. W niniejszych uwagach wyrażenie »maszyna« oznacza dowolną maszynę, zespół maszyn, instalację, urządzenie, aparaturę lub przyrząd wymienione w pozycjach objętych działami 84 lub 85”.

9 W sekcji XVI CN został zawarty dział 84, zatytułowany „Reaktory jądrowe, kotły, maszyny i urządzenia mechaniczne; ich części”.

10 Uwaga 5 do tego działu ma następujące brzmienie:

„[...]

C) Pod warunkiem [Z zastrzeżeniem] punktów D) i E) poniżej urządzenie jest uważane za część systemu automatycznego przetwarzania danych, jeśli spełnia wszystkie następujące warunki:

- 1) jest w rodzaju stosowanych wyłącznie lub głównie w systemie do automatycznego przetwarzania danych;
- 2) może być podłączone do jednostki centralnej albo bezpośrednio, albo poprzez jedno lub więcej innych urządzeń; oraz
- 3) jest zdolne do przyjmowania lub dostarczania danych w postaci (kodów lub sygnałów), które mogą być wykorzystane przez ten system.

Oddzielnie przedstawiane urządzenia maszyn do automatycznego przetwarzania danych należy klasyfikować w pozycji 8471.

Jednakże klawiatury, urządzenia wejściowe X-Y i urządzenia pamięci dyskowej, które spełniają warunki punktów C) 2) i C) 3) powyżej, w każdym przypadku należy klasyfikować jako urządzenia objęte pozycją 8471.

D) [...]

E) Maszyny zawierające lub pracujące w połączeniu z maszyną do automatycznego przetwarzania danych i spełniające specyficzną funkcję, inną niż przetwarzanie danych, należy klasyfikować do pozycji właściwych dla ich odpowiednich funkcji lub z braku takiej – do pozostałych pozycji”.

11 Pozycja CN 8471 i jej podpozycja 8471 70 50 mają następujące brzmienie:

„8471 Maszyny do automatycznego przetwarzania danych i urządzenia do tych maszyn; czytniki magnetyczne lub optyczne, maszyny do zapisywania zakodowanych danych na nośnikach danych oraz maszyny do przetwarzania takich danych, gdzie indziej nie wymienione ani nie włączone:

[...]

8471 60 70 – Urządzenia pamięci

[...]

8471 70 50 – – – – Napędy dysków twardych

[...]”.

- 12 Sekcja XVI CN zawiera również dział 85, zatytułowany „Maszyny i urządzenia elektryczne oraz ich części; rejestratory i odtwarzacze dźwięku, rejestratory i odtwarzacze obrazu i dźwięku oraz części i akcesoria do tych artykułów”.
- 13 Pozycja CN 8521 i jej podpozycja 8521 90 00 mają następujące brzmienie:

„8521 Aparatura wideo do zapisu lub odtwarzania obrazu i dźwięku, nawet [również] wyposażone w urządzenie do odbioru sygnałów wizyjnych i dźwiękowych:

[...]

8521 90 00 – pozostałe”.

Noty wyjaśniające do HS

- 14 WCO zatwierdza na warunkach określonych w art. 8 konwencji HS noty wyjaśniające i opinie klasyfikacyjne przygotowane przez Komitet HS, którego organizację reguluje art. 6 tej konwencji. Zgodnie z art. 7 ust. 1 konwencji HS zadaniem tego komitetu jest w szczególności przedstawianie propozycji zmian do konwencji, przygotowywanie not wyjaśniających, opinii klasyfikacyjnych i innych informacji w celu interpretacji HS.
- 15 Zgodnie z art. 3 ust. 1 konwencji HS każda z umawiających się stron zobowiązuje się do tego, że jej taryfa celna i nomenklatury statystyczne będą zgodne z HS, że będzie stosowała wszystkie pozycje i podpozycje HS bez dodatków lub modyfikacji, wraz z ich odpowiednimi kodami cyfrowymi, oraz że będzie przestrzegała kolejności cyfrowych tego systemu. Każda z umawiających się stron zobowiązuje się również do stosowania ogólnych reguł interpretacji HS, a także wszystkich uwag dotyczących sekcji, działów i podpozycji HS, oraz do tego, że nie będzie modyfikowała ich zakresu.
- 16 W wersji przyjętej w roku 2007 noty wyjaśniające do HS dotyczące pozycji 8521 były zredagowane w następujący sposób:

„A. Aparaty rejestrujące oraz połączone aparaty rejestrujące i odtwarzające To są takie [zalicza się tu] aparaty, które po podłączeniu do kamery telewizyjnej lub odbiornika telewizyjnego nagrywają na nośniku impulsy elektryczne (sygnały analogowe) lub sygnały analogowe przekształcone w cyfrowy kod (lub ich kombinację), które odpowiadają obrazom i dźwiękom rejestrowanym przez kamerę telewizyjną lub odbieranym przez odbiornik telewizyjny. Zazwyczaj obrazy i dźwięki rejestrowane są na tym samym nośniku. Metoda zapisu może być za pomocą [zapis może odbywać się przy wykorzystaniu] środków magnetycznych lub optycznych, a zapisywanym nośnikiem są zwykle taśmy lub dyski. Pozycja ta obejmuje również aparaty, które zapisują, zazwyczaj na dysku magnetycznym, cyfrowy kod reprezentujący obrazy wideo i dźwięk poprzez przekazanie cyfrowego kodu z maszyny do automatycznego przetwarzania danych (np. cyfrowy rejestrator wideo). Podczas zapisu magnetycznego na taśmie obrazy i dźwięk zapisywane są na różnych ścieżkach taśmy, podczas gdy w zapisie magnetycznym na dysku obrazy i dźwięk zapisywane są jako wzory lub punkty magnetyczne na spiralnych ścieżkach na powierzchni dysku. Podczas zapisu optycznego dane cyfrowe przedstawiające obrazy i dźwięk są kodowane przez laser na dysku. Aparaty do nagrywania wideo, które otrzymują sygnały z odbiornika telewizyjnego, zawierają także tuner, który umożliwia selekcję pożądanego sygnału

Załącznik B Pozytywny wykaz produktów, które mają być objęte Porozumieniem, jeżeli są sklasyfikowane w systemie HS. [...] Urządzenia pamięciowe o zastrzeżonym formacie używane w maszynach do automatycznego przetwarzania danych, posiadające lub nie wymienne nośniki magnetyczne, optyczne lub w innej technologii, w tym Bernoulli Box, Syquest lub Zipdrive. [...].”

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

- 20 Sprengen zgłosiła w latach 2007 i 2008 we własnym imieniu i na własny rachunek, na rzecz zleceniodawcy Iomega International SA, celem dopuszczenia do swobodnego obrotu urządzenia zwane „screenplays”.
- 21 Z postanowienia odsyłającego wynika, że screenplays są urządzeniami umożliwiającymi przechowywanie danych multimedialnych i odtwarzanie ich na telewizorze lub monitorze.
- 22 W tym celu screenplays zawierają twarde dyski, na których mogą być przechowywane pochodzące z komputera osobistego dane wideo, muzyczne lub obrazowe w różnych popularnych formatach. Połączenie z komputerem osobistym następuje za pomocą wbudowanego w urządzenia screenplays łącza firewire lub USB.
- 23 Urządzenia te mogą następnie zostać odłączone od komputera i przyłączone za pomocą przewodu do telewizora lub monitora w celu odtworzenia tychże filmów, muzyki lub obrazów. Dzięki zawartym w urządzeniach screenplays podzespołom i oprogramowaniu odczytywane dane multimedialne (cyfrowe) są zapisane na twarde dyski i przekształcone na sygnał (analogowy) PAL/NTSC, który można odebrać na danym telewizorze lub monitorze.
- 24 W instrukcji obsługi dostarczanej z urządzeniami screenplays zapisano między innymi:
„Używając Iomega Screenplay Multimedia-Drive, można odtwarzać swoje ulubione dane multimedialne na komputerze lub telewizorze. Wystarczy skopiować filmy, zdjęcia i muzykę poprzez łącze USB lub firewire z PC lub komputera Mac na Screenplay Pro-Drive. Następnie można odtwarzać filmy, diaporamy i muzykę na każdym telewizorze”.
- 25 Screenplays zostały zgłoszone przez Sprengen w podpozycji CN 8471 70 50, jako „napędy dysków twarde”, objęte stawką celną 0%.
- 26 Niderlandzkie organy celne uznały po zbadaniu, że screenplays powinny być zaklasyfikowane jako „aparatura wideo do odtwarzania obrazu i dźwięku” – do podpozycji CN 8521 90 00, która objęta jest stawką celną w wysokości 13,9%. W związku z tym wydane zostały nakazy zapłaty, które doręczono Sprengen.
- 27 Sprengen wniosła odwołanie od tych nakazów zapłaty. W wyniku oddalenia odwołania wniosła ona na wskazane decyzje skargę do rechtbank Haarlem (sądu w Haarlemie, Niderlandy), która została oddalona w dniu 22 grudnia 2011 r. Sprengen wniosła następnie do Gerechtshof Amsterdam (sądu apelacyjnego w Amsterdamie, Niderlandy) odwołanie od tego wyroku, które również zostało oddalone – wyrokiem z dnia 24 października 2013 r. – z uwagi na fakt, że screenplays powinny być zaklasyfikowane do pozycji CN 8521.
- 28 W związku z wyrokiem wydanym w następstwie odwołania Sprengen wniosła skargę kasacyjną do Hoge Raad der Nederlanden (sądu najwyższego Niderlandów). Przed tym sądem Sprengen podniosła, po pierwsze, że sąd apelacyjny dokonał zbyt szerokiej wykładni zakresu pozycji CN 8521, a w szczególności pojęcia „aparatury wideo do odtwarzania obrazu i dźwięku”, i że wykładnia ta jest sprzeczna z HS i CN. Po drugie, Sprengen uznaje, że nawet w przypadku gdyby rzeczony screenplays mogłyby zostać zaklasyfikowane do pozycji CN 8521, to sąd odsyłający błędnie dokonał wykładni

uwagi 3 do działu XVI CN, zgodnie z którą maszyny przeznaczone do wykonywania dwóch lub więcej wzajemnie uzupełniających się lub alternatywnych funkcji należy klasyfikować tak, jak gdyby składały się tylko z tej części składowej lub jako będące tą maszyną, która wykonuje funkcję podstawową. Wreszcie Sprengen podniosła, że *Gerechtshof Amsterdam* (sąd apelacyjny w Amsterdamie) orzekł błędnie, że screenplays nie były objęte zakresem stosowania ITA i że nie mogła ona skutecznie powołać się na to porozumienie w odniesieniu do stosowania taryfy celnej.

29 W tych okolicznościach Hoge Raad der Nederlanden (sąd najwyższy Niderlandów) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy uwagę 5C akapit ostatni do działu 84 CN – ewentualnie z uwzględnieniem załączników A i B do [ITA] – należy interpretować w ten sposób, że urządzenia takie jak opisane w niniejszym wyroku urządzenia screenplays należy klasyfikować jako »napędy dysków twardych« – do podpozycji CN 8471 70 50, chociaż posiadają cechy i właściwości, które umożliwiają im odtwarzanie na odbiorniku telewizyjnym lub monitorze zapisanych na twardych dyskach danych multimedialnych po ich przetworzeniu na sygnały analogowe?

2) Jeżeli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi przeczącej: czy pozycję CN 8521 należy interpretować wtedy w ten sposób, że urządzenia takie jak screenplays należy klasyfikować do tej pozycji nawet wtedy, gdy funkcja odtwarzania wideo nie jest co prawda ich jedyną funkcją, lecz jest jednak funkcją podstawową?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

30 W swych pytaniach, które należy rozważyć łącznie, sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy CN należy interpretować w ten sposób, że urządzenia takie jak będące przedmiotem postępowania głównego screenplays, których funkcją jest, po pierwsze, przechowywanie danych multimedialnych, i po drugie, ich odtwarzanie na telewizorze lub monitorze, objęte są podpozycją CN 8471 70 50, czy też pozycją 8521 tej nomenklatury.

31 W celu udzielenia odpowiedzi na zadane pytania, po pierwsze, należy podkreślić, że ogólne reguły interpretacji CN stanowią, iż klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów, natomiast tytuły sekcji, działów lub poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne (zob. wyroki: z dnia 12 czerwca 2014 r., *Łukoil Neftochim Burgas*, C-330/13, EU:C:2014:1757, pkt 33 i z dnia 11 czerwca 2015 r. *Baby Dan*, C-272/14, EU:C:2015:388, pkt 25).

32 Po drugie, z utrwalonego orzecznictwa wynika, że – w interesie pewności prawa i ułatwienia kontroli – kryteriów decydujących dla klasyfikacji taryfowej towarów należy upatrywać w sposób ogólny w obiektywnych cechach i właściwościach towarów określonych w brzmieniu pozycji CN i w uwagach do sekcji lub działów (zob. w szczególności wyroki: z dnia 16 lutego 2006 r., *Proxxon*, C-500/04, EU:C:2006:111, pkt 21; z dnia 5 marca 2015 r., *Vario Tek*, C-178/14, EU:C:2015:152, pkt 21 i przytoczone tam orzecznictwo).

33 W tym zakresie z samego brzmienia pozycji CN 8471, do której należy podpozycja 8471 70 50, i pozycji CN 8521 i dotyczących ich uwag wyjaśniających wynika, że decydująca dla zaklasyfikowania danego towaru do każdej z tych pozycji jest jego funkcja.

34 Pozycje te opisują bowiem w szczególny sposób funkcję, jaką pełnią towary nimi objęte. W związku z tym pozycja CN 8471 dotyczy w szczególności „maszyn do automatycznego przetwarzania danych i urządzeń do tych maszyn”. Pozycja CN 8521 obejmuje ze swej strony „aparatur[ę] wideo do zapisu lub odtwarzania obrazu i dźwięku, nawet [również] wyposażone w urządzenie do odbioru sygnałów wizyjnych i dźwiękowych”.

- 35 Z postanowienia odsyłającego wynika, że urządzenia będące przedmiotem postępowania głównego posiadają funkcje, które jako takie pozwalają na zaklasyfikowanie ich do obu pozycji wymienionych w pkt 30 niniejszego wyroku. Urządzenia te mają w szczególności za zadanie przechowywanie danych multimedialnych oraz odtwarzanie ich na telewizorze lub monitorze.
- 36 Z postanowienia tego wynika również, że podstawową funkcją tych urządzeń jest funkcja odtwarzania wideo.
- 37 Należy, po pierwsze, zauważyć, że uwaga nr 3 do sekcji XVI CN, do której należą działy 84 i 85 tej nomenklatury, precyzuje, że jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, zespoły maszyn składających się z dwóch lub więcej maszyn połączonych razem, aby tworzyć całość, oraz inne maszyny przeznaczone do wykonywania dwóch lub więcej wzajemnie uzupełniających się lub alternatywnych funkcji należy klasyfikować tak, jak gdyby składały się tylko z tej części składowej lub jako będące tą maszyną, która wykonuje funkcję podstawową.
- 38 Wynika stąd, że ze względu na ich podstawową funkcję urządzenia takie jak będące przedmiotem postępowania głównego screenplays powinny co do zasady zostać zaklasyfikowane do pozycji CN 8521, która dotyczy w szczególności aparatury wideo do odtwarzania obrazu i dźwięku.
- 39 Twierdzenia tego nie może podważyć argument Sprengen, zgodnie z którym taka klasyfikacja jest wykluczona z uwagi na notę wyjaśniającą do pozycji 8521 HS. W tym kontekście Sprengen podnosi, że zgodnie ze wskazaną notą jedynie urządzenia przeznaczone „wyłącznie” do odtwarzania obrazów i dźwięku bezpośrednio w odbiorniku telewizyjnym są objęte tą pozycją. Tymczasem zdaniem Sprengen, zakładając nawet, że screenplays posiadają taką funkcję odtwarzania, nie chodzi w każdym razie o „wyłączną” funkcję tych urządzeń.
- 40 Jeśli o to chodzi, to zgodnie z utrwalonym orzecznictwem noty wyjaśniające do HS przyczyniają się w istotny sposób do interpretacji zakresu poszczególnych pozycji taryfowych, nie mają jednak wiążącej mocy prawnej. Treść owych not powinna być w związku z tym zgodna z postanowieniami CN i nie zmieniać ich zakresu (wyrok z dnia 26 listopada 2015 r., Duval, C-44/15, EU:C:2015:783, pkt 24).
- 41 W związku z tym fakt, że część B noty wyjaśniającej odnoszącej się do pozycji 8521 HS stanowi, że urządzenia, o których mowa w tej pozycji, są przeznaczone „wyłącznie” do odtwarzania obrazów i dźwięku bezpośrednio w odbiorniku telewizyjnym, nie podważa twierdzenia zawartego w pkt 38 niniejszego wyroku. Posłużenie się zwrotem „wyłącznie” nie prowadzi do wykluczenia każdego urządzenia, które posiada również inną funkcję niż funkcja odtwarzania obrazu i dźwięku, lecz ma na celu odróżnienie tych urządzeń od urządzeń zwanych „połączonymi aparatami rejestrującymi i odtwarzającymi”, o których mowa w części A tej noty wyjaśniającej.
- 42 Taką wykładnię potwierdza, po drugie, uwaga 5 do działu 84 CN, obejmującego pozdpozycję CN 8471 70 50. Uwaga 5 C do tego działu zawiera przepisy, które stosuje się z zastrzeżeniem uwag 5 D i 5 E do tegoż działu. Uwaga 5 E do działu 84 CN przewiduje, że „maszyny zawierające lub pracujące w połączeniu z maszyną do automatycznego przetwarzania danych i spełniające specyficzną funkcję, inną niż przetwarzanie danych, należy klasyfikować do pozycji właściwych dla ich odpowiednich funkcji lub, z braku takiej, do pozostałych pozycji”.
- 43 Z brzmienia rzeczony uwagi 5 E wynika, że wyrażenie „specyficzna funkcja”, którym się w niej posłużono, oznacza funkcję „inną niż przetwarzanie danych” (zob. podobnie wyrok z dnia 11 grudnia 2008 r., Kip Europe i in., C-362/07 i C-363/07, EU:C:2008:710, pkt 32).

- 44 Ponadto z ogólnej systematyki oraz celowości tej uwagi wynika, że sformułowanie „należy klasyfikować do pozycji właściwych dla ich odpowiednich funkcji” ma zapobiec temu, by urządzenia, których funkcja nie ma nic wspólnego z przetwarzaniem danych, były klasyfikowane do pozycji CN 8471 wyłącznie z tego powodu, że zawierają maszynę do automatycznego przetwarzania danych lub współpracują z taką maszyną (wyrok z dnia 11 grudnia 2008 r., *Kip Europe i in.*, EU:C:2008:710, pkt 33).
- 45 Należy stwierdzić, jak podniosły przed Trybunałem rząd niderlandzki i Komisja, że urządzenia będące przedmiotem postępowania głównego mają specyficzną funkcję w rozumieniu tego przepisu, polegającą na odtwarzaniu obrazów i dźwięków na ekranie telewizyjnym. Funkcja ta nie powinna być uznana za przetwarzanie danych w rozumieniu pozycji CN 8471.
- 46 Wbrew temu, co zauważył sąd odsyłający, fakt, że urządzenie posiada dwie funkcje, tak jak urządzenia będące przedmiotem postępowania głównego, jest bez znaczenia dla możliwości stosowania uwagi 5 E do działu 84 CN. Uwaga ta zakłada bowiem z konieczności, że dane urządzenie może mieć kilka funkcji.
- 47 W rezultacie, zgodnie z uwagą 5 E do działu 84 CN, urządzenia będące przedmiotem postępowania głównego nie są objęte pozycją CN 8471, a w szczególności podpozycją 8471 70 50 tej nomenklatury.
- 48 Po trzecie, należy zbadać, czy taka interpretacja CN zostaje podważona w świetle przepisów ITA, do których odnosi się sąd odsyłający. W tym względzie należy przypomnieć, iż jakkolwiek zgodnie z utrwalonym orzecznictwem postanowienia ITA nie są tego rodzaju, by przyznawać jednostkom prawa, na które mogłyby się one powoływać bezpośrednio przed sądami na mocy prawa Unii, to jednak jeżeli w danej dziedzinie istnieją uregulowania Unii, pierwszeństwo umów międzynarodowych zawartych przez Unię nad przepisami prawa wtórnego wymaga, by te ostatnie interpretowane były w miarę możliwości zgodnie z tymi umowami (wyrok z dnia 22 listopada 2012 r., *Digitalnet i in.*, C-320/11, C-330/11, C-382/11 i C-383/11, EU:C:2012:745, pkt 39 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 49 Zdaniem Sprengen urządzenia będące przedmiotem postępowania głównego objęte są zakresem zarówno zawartego w aneksie do ITA załącznika A, jako „urządzenia pamięci”, jak i załącznika B, jako „urządzenia pamięciowe o zastrzeżonym formacie”.
- 50 Załącznik A zawiera odniesienie do podpozycji 8471 70 HS, która odpowiada podpozycji CN 8471 70. Tymczasem jak wynika z pkt 47 niniejszego wyroku, urządzenia te nie mogą być zaklasyfikowane do tej podpozycji CN. W rezultacie załącznik A nie ma znaczenia w sprawie rozstrzyganej w postępowaniu głównym.
- 51 Załącznik B w aneksie do ITA, zawierający listę produktów objętych ITA, niezależnie od ich klasyfikacji w HS, czyni odniesienie do „urządzeń pamięciowych o zastrzeżonym formacie”. Jak podniosła w związku z tym Komisja na rozprawie w celu ustalenia, czy urządzenia będące przedmiotem postępowania głównego objęte są tym pojęciem, należy uwzględnić ich podstawową funkcję oraz ich obiektywne cechy. Tymczasem z postanowienia odsyłającego wynika, że podstawową funkcją tych urządzeń jest odtwarzanie obrazu i dźwięku, a nie przechowywanie danych. W związku z tym urządzenia te nie są objęte zakresem pojęcia „urządzeń pamięciowych o zastrzeżonym formacie”, do którego odnosi się załącznik B.
- 52 W rezultacie należy uznać, że załączniki A i B zawarte w aneksie do ITA nie mają znaczenia w sprawie rozstrzyganej w postępowaniu głównym.
- 53 W świetle ogółu powyższych uwag na przedłożone pytania należy odpowiedzieć, że CN należy interpretować w ten sposób, że urządzenia takie jak będące przedmiotem postępowania głównego screenplays, których funkcją jest, po pierwsze, przechowywanie danych multimedialnych, i po drugie, ich odtwarzanie na telewizorze lub monitorze, objęte są pozycją 8521 tej nomenklatury.

W przedmiocie kosztów

- ⁵⁴ Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (dziewiąta izba) orzeka, co następuje:

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu wynikającym kolejno z rozporządzenia Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r. i rozporządzenia Komisji (WE) nr 1214/2007 z dnia 20 września 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że urządzenia takie jak będące przedmiotem postępowania głównego screenplays, których funkcją jest, po pierwsze, przechowywanie danych multimedialnych, i po drugie, ich odtwarzanie na telewizorze lub monitorze, objęte są pozycją 8521 tej nomenklatury.

Podpisy